

forene partierne omkring meget vigtige beslutninger, og jeg skal ikke skjule, at regeringen er meget godt tilfreds med de resultater, der er nået på energiområdet.

Jeg vil også gerne sige tak til Enhedslisten for forespørgslen om vedvarende energier. Den skal jeg nok svare på under det næste punkt på dagsordenen. Jeg tror, at vi har Enhedslistens forståelse for, at vi også diskuterer vedvarende energi under dette punkt på dagsordenen.

Regeringen lægger afgørende vægt på ikke bare at nå de energipolitiske mål, selv om de er høje i Danmark. Vi vil også meget gerne være med til sammen med andre lande at drive den internationale udvikling fremad. Vi ser de to ting i en sammenhæng. Gennemslagskraften og troværdigheden for det lille land internationalt hænger nøje sammen med det, vi beslutter, og det, vi faktisk udfører i vores eget land.

Der er således ingen tvivl om, at den nationale indsats på CO₂-området er omdrejningspunktet for energipolitikken. Forpligtelserne i Kyoto-protokollen supplerer nu den danske CO₂-målsætning, og det betyder også, at energipolitikken skal ses i en bredere sammenhæng med de øvrige drivhusgasser.

Den internationale dimension får større og større betydning. Der vil fremover blive vedtaget en række internationale aftaler på energiområdet, og der skal i stigende grad samarbejdes på tværs af landegrænser. Samspillet mellem de internationale initiativer og de nationale beslutninger er derfor af afgørende betydning for udviklingen af fremtidens energipolitik.

I Danmark har vi en meget stor erfaring på energiområdet. Den har vi opbygget gennem 30 års målrettet energipolitik, hvor vi har satset på en kombination af energibesparelser, energieffektiviseringer og brændselsomlægninger, samtidig med at vi på de brændsler, der én gang bruges, har haft, om jeg så må sige, den billigste og den mest effektive produktion. Vores erfaring betyder, at vi både kan og skal sætte tydelige danske fingeraftryk på udviklingen af energipolitikken internationale dimension.

Regeringens principaftale med Venstre, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Kristeligt Folkeparti om en samlet lovreform for elsektoren er en central brik i denne udvikling, dels fordi et meget bredt flertal i Tinget hermed har fastlagt langsigtede strukturelle rammer for elsektoren og er blevet enige om, hvad den konkrete udvikling skal være

foreløbig til og med 2003, dels fordi vi i fællesskab har skabt en model, der kan være en inspirationskilde for udvikling uden for Danmarks grænser. Jeg håber, at vi endnu en gang fra dansk side har vist vejen.

Jeg håber også, at aftalen, som vi har indgået mellem de partier, jeg nævnte før, kommer igennem Folketinget. Man kan få indtryk af, når man læser i hvert fald én morgenavis til morgen, at nogle har fået frygtelig kolde fødder ved den aftale, der er indgået, men det kan de jo selv få lejlighed til at redegøre for i deres indlæg her i dag. Regeringen vil i hvert fald vedstå den aftale og er stolt af den aftale, der er indgået, og regner naturligvis med, at dens aftalpartner lever op til den indgåede aftale.

Når jeg før sagde, at Danmark igen har vist vejen, tænkte jeg ikke mindst på den måde, hvorpå vi har fået miljøhensyn til at gå hånd i hånd med andre energipolitiske målsætninger, herunder liberaliseringen. Jeg tænker også på udviklingen af et grønt elmarked og introduktionen af omsættelige CO₂-kvoter. Aftalerne om disse ting er banebrydende og har allerede givet meget opmærksomhed på den internationale scene. Det er vigtigt at vise omverdenen, at selv om vi er kritiske over for en række forhold ved de nye markedsbaserede Kyotomekanismer, betyder det ikke, at vi ikke vil deltage aktivt i udformningen af de nærmere regler, og vi vil også selv deltage i disse mekanismer.

Vi vil i kraft af et betydeligt nationalt engagement – og jeg tror ikke, nogen af ordførerne kan tvivle på, at Danmark faktisk er meget aktivt i disse forhandlinger – naturligvis være med til at sætte dagsordenen, sådan at vi kan få, hvad der er meningen i Kyoto-protokollen, disse mekanismer til at være et nyttigt supplement til den nationale indsats.

Men man kan jo ikke forestille sig, at alle lande tørrer deres reduktionsforpligtelser af på andre lande. Det er jo ikke sådan, at man tilsammen kommer frem til en reduktion, hvis alle øger. Så er der kun det rent bogholderimæssige perspektiv i det, at man baserer hele sin politik på at købe varm luft eller det, jeg har kaldt tropisk luft, på markedet. Det, regeringen er tilhænger af, og det er også det, jeg tror det brede flertal i Folketinget er tilhænger af, er, at vi kan supplere vores nationale indsats for reduktioner, effektiviseringer og besparelser med en international indsats for reduktioner, en international indsats for besparelser, en international indsats for effektivisering og ad den vej i fæl-